

Zsidó arcképcsarnok –

14. rész:

A Ktartás.hu feleleveníti szellemi elődjének, a Fiala Ferenc által szerkesztett legendás Összetartásnak egy 1944 nyarán közzétett sorozatát. Minden héten bemutatunk egy olyan zsidó típust, amelyet mindannyian ismerhetünk, hiszen utcán, strandon, színházban, televízióban, kávéházban találkozhatunk ezekkel az alakokkal; reméljük, hogy a közeljövőben végleg eltűnnek városainkból, községeinkből ezek az alakok, akik nemcsak hogy magyarok nem tudtak lenni, hanem bebizonyították, hogy az ő érdekük s az ő célkitűzésük merőben ellenkezik a magyarság érdekeivel és célkitűzéseivel.

Felhívjuk olvasóink figyelmét, hogy a sorozat írásai 1944 nyarán készültek, azokban a hónapokban, amikor úgy tűnt, hogy Magyarország végre megszabadul a zsidó méletytől. A cikkek is ebben a szellemben íródtak, így értelmezhetők.

Lássuk a 14. részt!

FORRÁS: Ktartás.hu

A tulaj

„A zsidó hatalmi vágy egyik kiteljesedése. Összeköttetések és spekulációk révén megszületik az első vállalat és ezt már követi a többi. Már nem kis kereskedelmi vállalkozó, hanem gyáros, akinek hatalma, iparte-

lepe van és a munkások százai, bevallott jövedelme csak ötszázötvenezer pengő, valójában ötször annyit keres. Egy este többet ismerőseit. Ilyenkor vadászkalappal fészket, mint az új földelést rendez és meghívja az ismerőseit. Ilyenkor vadászkalappal fészket, mint az új földelést rendez és meghívja az ismerőseit. Ilyenkor vadászkalappal fészket, mint az új földelést rendez és meghívja az ismerőseit.

A gépek pontot nem tett az ébredő magdübörögnek, yar nép.”

(Összetartás)

Arany nyakkendőjét visel, ujjain is csillognak a hatalmas pecsétgyűrűk. A tőzsdének nap, mint nap vendége és itt tovább spekulál, a munkával, pénzzel, Arisztokraták, méltóságosok és neki is egyetlen vágya, hogy Klubokba jár esténként, ahol megszeresse ezeket a földi méltóságokat. Lenn a végtelen alföldi rónán vagy a Dunántúl festői tá-

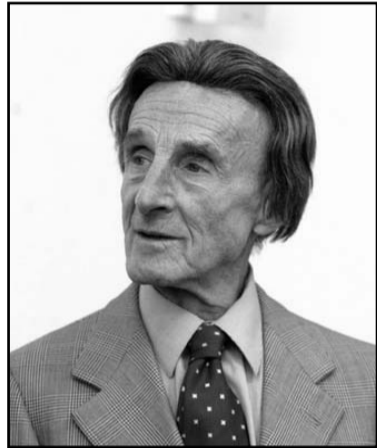

Kóka János

Napjaink példányai:

Demján Sándor

Zwack Péter

Soros György

Leisztinger Tamás

Orbán Viktor esete a szélsőjobb palackkal

Tudta Ön, hogy Orbán Viktor a nyilas-keresztesek szellemét engedte ki a palackból? Három olyan németországi napilapban megjelent cikket fűjt be a szél szerkesztőségünk ablakán, amivel a magyar sajtó még nem vagy csak alig foglalkozott. Ha érdekli Tamás Gáspár Miklós, Földényi F. László és Paul Lendvai teljes terjedelemben, kattintson!

„Orbán elvakította a hatalom” – röviden ennyit üzent a német közvéleménynek a magyar soros elnökség kezdete előtt Paul Lendvai. Még 2010. december 29-én jelent meg a berlini Die Tageszeitungban egy egész oldalas interjú Paul Lendvaival, akit az alternatív-baloldali, a német zöldekhez hagyományosan közelálló lap történetesen mutat be. Lendvai a szokásos formáját hozza. Először is megállapítja, hogy Orbán rosszabb, mint képzelte: a Der Standard publicistája még álmában sem gondolta volna ugyanis, hogy a magyar kormány ennyire gyorsan leépíti a fékek és egyensúlyok rendszerét, és eltolja őket a totális hatalomgyakorlás irányába. Ráadásul ebben senki nem akadályozhatja meg Orbánt, komolyan vehető ellenzék híján a kormányfő azt csinál, amit akar, így Lendvai.

A szocialisták kedvenc érve

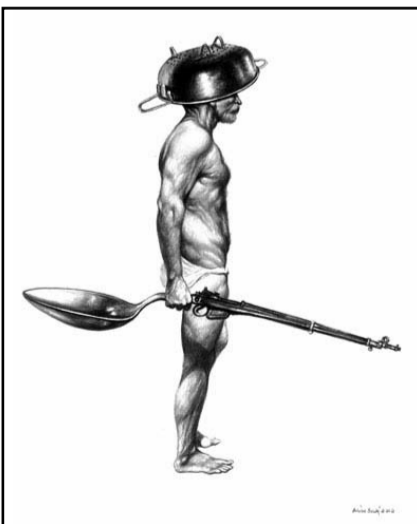
A lap riporterének arra a kérdésére, hogy vajon a lakosság egyetért-e az autoritárius durchmarschsal, Paul Lendvai azt mondta, ezt nehéz megítélni, hiszen az a 300-600 ezer ember, aki április óta elpártolt a Fidesztől, nem jelent meg sem a szocialisták, sem a Jobbik szimpatizánsai kö-

zött, inkább a nem szavazók vagy a bizonytalanok táborát erősíti. „Szerintem a választók többsége változatlanul Orbánt támogatja, már csak azért is, mert még nem érzik a gazdasági következményeket” – így a publicista.

Hogy mit kezd Orbán az ölébe hullott hatalommal, azt már tudni véli Lendvai: először is felhasználja ahhoz, hogy mindenhová a saját embereit ültesse, hogy hosszú időre megszilárdítsa hatalmát – nem véletlenül beszélt kötcsei beszédében a miniszterelnök egy centrális erőteréről, ami 15-20 éven keresztül irányítja Magyarországot. „[Orbán] azt mondja, kétharmada van, ami azt jelenti, hogy ez forradalom, holott a választók 64 százaléka nem is járult az urnák elé. A szavazatok 52%-ával megkapta a mandátumok 68%-át” – ismétli el az újságíró a hazai szocialisták egyik kedvenc érvét.

A Lendvai-interjú egyébként

Ralf Leonhard, a lap bécsi tudósítója készítette, akiről szerkesztője az Antagon újságíróblognak adott 2008-as interjújában azt mondta: „Most kértem meg a bécsi tudósítónkat, hogy érdeklődjön egy kicsit Magyarország iránt is, úgyhogy volt már párszor Budapesten, például amikor volt ez a Gyurcsány-sztori a hazugsággal (az őszi beszéd – a szerk.). Pár hete is írt egy cikket, amikor a meglepetésváltozást szétverték a szélsőségek. Igaz, hogy nem volt ott a helyszínen, nem is csinálja valami komolyan, de nem is várható el tőle, hogy minden héten Budapestre utazzon.” Azóta persze változott a helyzet.

Tamás Gáspár Miklós – vagy ahogyan itt írják, G. M. Tamás – szintén a Die Tageszeitungban siratja a magyar demokráciát A magyar katasztrófa című január 3-i írásában, mellyel egyébként a Hír szerző/HVG foglalkozott csak. Az eredetileg angolról németre fordított cikket a lap a Népszabadság címlapjával (és persze a szerző portréjával) illusztrálta, mely fehér háttérrel fekete betűkkel azt hirdeti: Magyarország megszűnt a sajtószabadság.

A Zöld Baloldal elnöke súlyos megállapításokat tesz: szerinte a magyar demokráciát nem siratja senki, ugyanis alig gondolta azt bárki is, hogy demokráciában élénk. TGM már írásának elején leszögezi, hogy aki egy percig is azt gondolná, hogy ő a liberális demokrácia érdekében szólal fel, nagyot téved: a szöveg végig a tőle megszokott nézőpontból veszi végig az Orbán-kormány első kilenc hónapjának tevékenységét – messze ez a legszínvonalasabb és legeredetibb cikk a kormányt bíráló írásai közül.

A Fidesz-kormányzást a legnegatívabban

Földényi F. László látja. A már régóta Berlinben élő író a Der Tagesspiegel kultúrovatának első oldalára írt egy esszét, melyben a médiatörvényből kiindulva odáig jut el, hogy Orbán a nyilas-keresztesek szellemét engedte ki a palackból. Az elsőre meredeknek tűnő gondolatmenet a szociális lapok publicistáitól már megszokott panelekből építkezik. A cikk szerint Orbán Viktor 2002-ben és 2006-ban olyat tett, amit rendes nyugati politikus sosem merne: nem törődött bele a vereségbe,

ehelyett olyanokat mondott, hogy a hazánem lehet ellenzékben, illetve: a baloldal már többször rárontott a saját nemzetére.

Földényi rasszistának és burkoltan bár, de antiszemitának is nevezi a magyar miniszterelnököt: „[Orbán] idegenszívűnek nevezte mindazokat, akik más véleményen voltak. Ennek az üzenetét csak nagyon nehezen lehet félreérteni egy olyan országban, ahol a második világháború alatt fél millió zsidót küldtek a halálba.” A szerző felelegeti azt is, hogy 2002-es választási veresége után Orbán a jobboldali tábor egybetartandó – a Magyar Nemzet és a Heti Válasz mellett – az április óta a 168 Óra legszebb éveit megidőzően kormánybarát Magyar Demokrata előfizetésére buzdított.

„Minden igazi magyarnak egy szélső-jobboldali lapot ajánlott figyelmébe. Egy olyan lapot, melynek publicistája azt tanácsolta olvasóinak, semmisítsék meg Nádas Péter, Kertész Imre, Esterházy Péter és Konrád György műveit” – emlékeztet minket Földényi Pozsonyi Ádámnak a svéd televíziót is bejárt jegyzetére. A konklúzió egyértelmű: „Orbán kiengedte a szellemet a palackból – és hallgatott, amikor 2007-ben neonyilasok hordái lepték el Budapest utcáit a tőle tanult szlogenekkel.”

De még nincs vége a cikknek, a legjobb rész most jön, kommentárt már nem is írunk hozzá. „Állítják: a kormány intézkedései az emberek érdekében történnek – ez a szó váltotta fel az Orbán által eddig használt polgár kifejezést. Ferenc József, Horthy és Kádár után ismét annak vagyunk tanúi és elszenvetű, hogyan lesz a demokraták országából az alattvalók országa. Természetes hát, ha újra teret hódítanak az előző rendszerben oly népszerű politikai viccek. Meggyőződésem, hogy ennek maga Orbán örül a legjobban. Hiszen ez jelzi a legjobban, hogy sikerült neki.”

Bukovics Martin